1971

I nyttårsdagen hadde vi også i år et fint møte. Mange av våre indianer venner vitnet og sang Sita May Hedström talte og sang solo. Møtet var godt besøkt og en underbar ånd rådende.

I Mars, som vanlig begynte vi skolen, med 60 elever. Lærere dette året var:

Serafina Benistez de Vera	1	klasse
Noél Benistez	1	"
Kjellaug Palma Sjølund	2	"
Bergljot Norheim	3-4	"

Kjellaug underviste også soldater flere ganger i uken.

Vi hadde i internat under skoletiden 7 barn

1)	Ana-Maria Pinto	Santa Ana
2)	Ramona Pinto	"
3)	Rubén Pinto	"
4)	Josefa Pinto	"
5)	Luciano Cuva	"
6)	Sergio Cuva	"
7)	Maria Cuva	"

Våre faste gutter: 4.

8	Santiago Sosa	P.C.
9	Clemente Benistez	"

(1971)

10) Guillermo Vargas Monday
11) Narciso Vargas

Vi hadde ~~også~~ dette året den store glede å ha konferansen for „Norma". Det var en opplevelse å se så mange norske misjonærer i Paso Cadena på en gang. I alt med våre jenter Rufina og Anita og misjonærenes born var vi 34.
For første gang hadde vi Pasos kuvende misjonærer på besøk Inger-Johanne og Inge Bjørnevåel, med deres vesle gutt Bjørn Inge. Det var i sannhet en givende konferanse, og takk for at deres born!
Gud signe den enkelte på deres respektive felt og i deres gjerning her ute!

Palma Sjølund stanset etter konferansen for å avløse oss under ferien, og fortsette også siden året ut. Takk, kjære Palma at du kom - takk for din innsats - takk for alle ganger du drog i vei lange veier på hest for å så evangeliets sed. De spirer og gror - takk og lov!
Også i sykearbeidet hadde du din oppgave. Sikkert lindret du mangens smerte blant dette hjelpløse folket.

En av de mange besök var også Kåre Slatthaug fra Seattle, som var hos oss flere uker. Han var med og saget, satte opp mange hus i Indianerkolonien og mange andre gjøremål. Takk for din insats, og Gud lönne dig igjen!

14 mai, hadde vi som vanlig fest på skolen. Alle barna kom i sine beste klær. Det var jo deres nasjonaldag.
Vår casique hermano Antonio Benitez, holt festtalen i år. Og det var gripende å høre å se ham tale med entusiasme. Barna gikk i tog med flagg og humöret var på topp. Tilsist servente vi „chipas" og salt. Lenge leve Paraguay!

Vi har også under året hatt besök av söstrene Solveig Öyaås, Gerda Ardalen og Gunvor Westgård, som alle var til stor velsignelse både for oss misjonærer og de infödte. Takk for deres besök kjære misjonærkammerater!

Siste söndag i ~~november~~ oktober, sluttet vi skolen i år. 43 elever fikk sine „libretas". Det var en gripende höytid. Alle barna

hadde en poesi eller en sang. Under stor aplaus tok de imot sitt avgangsvitnesbyrd. Det var særlig mange både foreldre og andre møtt fram. Ja, må det de har lært under året bli dem til nytte både åndelig og timelig.

5. desember

Inger-Johanne og Inge Bjørnevall med deres to barn Bjørn-Inge og Gunn-Randi kom nu flyttende til Paso (27-11-72), etter å ha studert spansk et halvt år. Vi hadde velkomstfest for dem (5-12) og mange var møtt fram for å ønske de nye misjonærene velkommen. Takk, at dere kom kjære, unge Misjonærer! Da vi nu neste år reiser heim forgodt, så er vi gla at unge, framsynte misjonærer fører arbeidet videre. Gud gi dere helse og krefter! Vi ønsker dere Guds signing og lykke til i arbeidet i Paso!

Noen dager før jul fikk vi besøk av Gerda Aardalen. Grunnet regn satt hun i Campo 8 mange dager, så vi kunne ikke som vi hadde lovt, møte henne. Men hvem kom ikke smilende og glad en formiddag, etter å ha kjørt alene gjennom skogen? Jo Gerda! Godt gjort!

1971

Ja, velkommen skal du være til Jul
i Paso Cadena Gerda!!!

Juleaften: Aldrig har vi vært så mange
norske samlet som denne gang. Morsomt
var det jo også å ha Gerda med oss,
som satte en særlig spiss på det hele
med sitt gode humør. Foruten henne
hadde vi jo Palma Sjølund og fam.
Bjørnevall. Våre jenter Anita og Rufina
og indianerguttene Santiago, Guillermo,
Narciso y Clemente. Alles øyne var
festet på julegavene under sydpress
busken. Og gleden var stor, da pakkene
ble åpnet. Med favnen full av pakker
ønsket vi God Jul og gikk hvert til sitt.

Juledagen hadde vi fest i skolen, og
mange både Paraguayere og indianere
var tilstede. Julebudskapet bli ~~gitt~~
holt av Inge Bjørnevall, med god
hjelp av søstrene Gerda og Kjellaug Palma.
Tilslutt serverte vi chipa y refresco.

Lørdag 18 desember før ~~mellom~~ jul ~~og nyttår~~ hadde
vi stor innvielsefest av lokalet i
Indianerkolonien. Mange kom for å
overvære høytiden. Inge Bjørnevall
ledet møtet og misjonærene Kjellaug

Bergljot og Olav talte. Vi kjente Guds
nærvær på en spesiel måte i Indianernes
nye kirke. Flere indianere har sammen
med Olav vært med å bygget den.
Casiquen Antonio gav også sitt vidnesbyrd.
I anledningen av høytiden, gav „Misión"
en okse, som ble drept i de tidlige
morgentimmer og stekt på spitt.
Sammen med våre kjære venner
indianerne nød vi kjøttet og mandioka,
på riktig indianervis —
Ja, må mange bli vunnet for Gud
i den nye kirken — „Gud signe indianerne"

Det ble også holt en fest på utposten
Cori-mani i julen. Flere har bøyd seg
der under året. Det var der velkomstf.
for Inge Bjørnevoll og avskjed for
Kjellaug Palma Sjølund og Bergljot og
Olav Norheim. Kjellaug reiser til
Ityra, for å arbeide sammen med
Gerda Aardalen, mens Bergljot og
Olav slutter arbeidet i Paraguay
og reiser på det nye året til Norge.
Takk for tiden i Paraguay, minnene
er mange og rike. Tilslutt Guds rike
signing ønskes i arbeidet for indianerne
velferd og frelse!

Bergljot

1972

Blant de mange andre fester og møter, ble dåpshandlingen, som skulle vært holdt før, holdt første nyttårsdag på stranden av elven Acaray. Dåpskandidatene var Sevillano Benitez, Paloma Benitez og hennes mann Nicasio Benitez.
Mange mennesker var møtt fram, og Guds Ånd hvilte på en særskilt måte over handlingen.
Det var Olav Norheim som døpte.

Bergljot

Festen vart fortsett (starta med dåpen) på skulen. Datoen var den 2. januar, og det var i forbindelse med avskjedsfesten for Norheims.x) Dessverre vart festen avbroten av kraftig regn og vind, men likevel må det seiast å vera med sterk kjensle av Guds nærver då vi høyrde våre venners vitnemål om kampar og sigrar i Paso Cadena. Vi veit at Gud skal lønna dei for deira arbeid!

x) og for Paloma.

1.972

~~1. januar var festen i Cavemani. Mykje folk var samla og det rådde entusiasme og lovsong over songane og vitnemåla.~~

I tida etter desse festdagane, reiste Norheims. Me kom inn i den daglege "routin", og me treivst. Snart vart det så reist til konferansen i Atyra (26.-29. jan). Der fekk Norheims overrekt ein ñandutíduk som eit minne og som eit symbol på vår takk, frå oss i menigheten og frå medarbeidarane i Paso Cadena.

24. febr. Var me til Cnl. Oviedo med fire tuberkulosepasientar. Ei kone frå bortom Itú var mykje dårleg. (Ho døydde seinare). Ved Sentro de Salud vart me godt mottekne, og Dr. Martinez ville gjerne at me heldt kontakten ved like. Også der meinte dei at vi kunne få gratis mat til indianarane, slik barneheimen i Ypacaraí får, men tida strakk ikkje til.

29. febr. tok me til med reparasjon og pussing innvendig av skulen. Tomás Garcete fekk arbeidet.

Påska gjekk heller stilt forbi, og

på grunn av været vart det lite høve til ekstraaktivitet. Einaste var bibelstudie og som ein liten fest i Caremani 30/3.
11. mai flytte vi inn i det nyopppussa (nyinnreidde) consultoriet.
22. april - 2. mai hadde menigheten besøk av Oddmar Byberg og familien i vår ferie. Det var eit besøk vennane sette stor pris på, og som også sette spor etter seg i deira åndelege liv.
14. mai: Fest i Paso Cadena. Ca 200 menneske var samla til "Chipa-fest". "Desfilen" gjekk frå skulen til Valentinaque og over brua. Saleg sette lærarane, Crispin Britez, Candia, Julia Britez og Serafina Vera d. Benitez "spiss" på festen med sitt fine program. - Eit besøk den dagen var svensken Jan Vendeby - ein type mi vanskeleg vart klår over. Han var hjå oss ei veke.
24. - 28. mai var Franz Mangersnes på besøk. Det merkast at det var ein veteran som kom til oss. Roleg, sindig og enkel i sin bibelutlegging. Inspirerande å høyra han fortelja frå den første tida i Paso, og gå rundt på eigedomen og høyra han plukka

fram gamle minne. Særleg for oss
som strila var det hjelpt å få denne
vitjingar. Me er no som gamma å
rekna der heime ....
7. juni. Vil nemna dagen som ein av dei
der me såg Guds tydelege hjelp. Me
kom med lasta bil mot Paso. Det
var utrygt vêr. Cururú var "ufram-
komeleg", og me bad inderleg til Gud
om hjelp. Og det kom, ikkje overnatur-
leg, men på den kvardagslege måten. Då
me svinga ned til Cururú, svinga
ein jeep lasta med menn, ned frå
andre sida. Etter 15. minutt var me
oppe, ved Guds og deira hjelp. Og me
kunne køyra vidare i seine og mørke
kvelden med lovsang til Herren.

I heile denne tida sidan me
overstole, hadde me hatt problem med
Marco. Dette vil gå fram av rund-
skriv og brev i arkivet, så det trengst
lite nemnast. Men den 30. juni reiste
me nedover både for å arbeida meir
med denne saka, og for skuld våre
eigne nervar. Men rett før dette hadde
me hatt "celebert" besøk.
23.-24. juni var ambassadør Finn Seyer-
sted hjå oss. Oddmar køyrde han opp

med jeep en til Josef. Ambassadøren likte seg godt i Paso då han her såg kor leis misjonen hadde vorte bygd opp etter mange års arbeid. Han var begeistra for colonien der han hadde møte med indianarane den 24. om morgonen. Tulle av glede var møte ungane som fekk chicklets og elles alle som trefte han der borte. – Ein enkel og likelig mann. Ville koma att på ferie med familien og ro med Acaray i kano. – Men han berre seia: Hjarteleg, hjarteleg velkomen.

19 august. repr. eg som pastor, for menigheten i Paso Cadena under innsettelsen av eldste, evangelistar og tenarar i menigh. Filadelfia, Encarnación.

– 25. Oktober. Reiste til Paso saman med Juer de Paz, sr. Avalos, og alcalde, sr. Ocampos, begge frå Yhú, for å ordna med Marco. Denne dagen (25) vart det underskrive kontrakt om at han skal flytta ved utg. av febr. -73, mot 80.000.- gs. for mejora'en. Oddmar Byberg firmerte for oss.

6. november. Skriv Oddmar Byberg og meg under kommekontrakt med forestil Villamonte om salg av 100 stokker for å kunna ha garanti for utbetaling til Marco.

1972.

21. november. Kom [illegible] tilbake til Paso. Me skulle ha vore oppe før, men hadde hatt hindringar p.g.a. regn. Kom med familien no, i jeepen som Anna Strømsrud hadde hatt i Pedro. Overtok den i von om at me skulle kunna betala han ut. - I Paso hadde elva gått frå bakkeskråning til bakkeskråning og heile myrane var som ein stor innsjø både oppover og nedover. 3½ veke etter at vi kom opp att, kunne me ta landroveren over!

I tida mellom 30. juni og 21. november hadde menigh. berre besøk. T.d. 13.-17/7 var Kjell Arne, Ingvald, Oddmar, Asunción (frå Alegra) og eg oppe. 5/8 var Bruno Müller, Oddmar og meg der (Den gongen var den svarte stuten stolen). Elles var eg oppe saman med ein brasilianar, busett i Concepción, etc. Ordninga med besøk slik, er svært utilfredsstillande. Vennane prøvde å halda møta i gang. Særleg Emilliano og Serafina gjorde ein god innsats. Det var ei glede for oss og for dei då me kunne flytta opp att.

29. november - 3. des. hadde Bruno Müller møteserie. Han kom og reiste på múla, fordi vegen var fæl. Men kjekt var det.

1972.

misjonærar. Mangt var anleis enn det me venta oss, og mangt ville me ha gjort anleis om me kunne ta det att. Hardt for oss nye å stå åleine med alt, under nye forhold og store problem. Måtte våre "etterkomarar" sleppa det.

Til slutt to minne: Den 5. april hadde me menighetsmøte og bibelstudie, eit "trist" slikt. To av menighetsmedlemmane måtte disiplinerast. Den eine for drikk av brennevin, og den andre for snakk og samband med falske lærarar (Apostolados). Men den ettermiddagen kom ein stor carpincho, beitande frå elva og oppover mot stasjonen. Eleno, sv. som tie Bebillano, skaut han. Frå verandaen på huset "tie Olav" fekk me sjå det heile, og det var eit interessant spel å sjå jegeren krypa gjennom det høge graset mot dyret. Med nød og neppe fekk eg halde vennane frå å springa på jakt dei og! Og tankane var vel langt vekke. Stor stas og då dyret vart bore oppover etter møtet. Ein gammal hann, sikkert innpå 60 kg.

Så frå jula og sjuketransporten. Den 24. des. drap me ein aligator på ved

ein meter ved huset til Valentin. Og
på møtet (festen) den 25. var eit villsvin
i band! Elles har vi hatt apekattar og
"kwati"-ar, gjennom året, men dette var
det første tamme villsvinet. Dette til
glede for sønnen Johansens som og
fekk sjå ei "romantisk" side av
misjonslivet, – og noko å skriva til
Noreg om.

Inger Bjørnevoll